

med elevernes beklædning, det kunne være mærkevaretøj, nedringede bluser, tørklæder, da jeg var lokalpolitiker, så ville jeg bede dem om at løse det via dialog. Hvis ikke de kunne det, ville jeg selv gå ind i dialogen...« Det er jo en handlingens mand, der taler her. Igen må man spørge: Hvad er det for noget gennemført sludder?

Socialdemokraterne vil som de andre partier – forstår jeg – snakke sig fra det hele. Men hvad nu, hvis ikke man kan snakke sig fra det? Hvad nu, hvis – og det forekommer jo – forældre tvinger deres børn ind i underkastelse og undertrykkelse via tørklædet, hvad så, hvad gør Socialdemokraterne så? Igen ord og ingen handling.

Socialdemokraterne mente også ved førstebehandling, at vi i Dansk Folkeparti skulle være muslimforskrækkede. Men det må jo give Socialdemokraterne en dårlig smag i munden, for i så fald må Socialdemokraterne jo også mene, at den socialdemokratiske integrationsordfører, hr. Henrik Dam Kristensen, er muslimforskrækket. Han har jo bakket op om et lignende forslag, der blev fremsat i Svendborg Byråd. Han har i hvert fald givet det indtryk til en del journalister – og det er jo også blevet skitseret i Kristeligt Dagblad – at der skulle være flertal i Folketinget for det forslag, som er fremsat lokalt i Svendborg, og som nu er fremsat af Dansk Folkeparti her i Folketinget.

Så hvad mener Socialdemokratiet egentlig? Har slapperne vundet fløjkrigen i Socialdemokratiet? Er det overhovedet den socialdemokratiske integrationsordfører, der tegner partiets linje i integrationssspørgsmål? Måske fru Helle Thorning-Schmidt kan give et klart svar på det. Kan hun ikke det, er det jo sådan set også svar i sig selv.

I Dansk Folkeparti har vi desværre noteret os, at der ikke ved førstebehandling var opbakning til forslaget. Ikke desto mindre mener vi, at forslaget bør komme til afstemning, da flere folketingspolitikere ved flere lejligheder har udtrykt skepsis over for tørklædet samt udtrykt støtte til et lignende forslag i Svendborg Byråd. Ydermere finder vi, at Folketingets partier bør have mulighed for at genoverveje konsekvenserne af et eventuelt nej ved andenbehandlingen, herunder om, hvorvidt et flertal fortsat vil acceptere tørklædet og undertrykkelse i den danske folkeskole. Det er jo et stort og forholdsvis afgørende valg. Tørklædet repræsenterer undertrykkelse af kvinder og hæmmer en fornuftig integrationsproces. Det bør stå klart for logisk tænkende mennesker.

På den baggrund bør de øvrige partier i Folketinget tilkendegive, om de anerkender de førnævnte problemstillinger, ligesom de politikere, der i pressen har udtrykt opbakning til en lignende forslag fra Svendborg Byråd, skal have mulighed for at stå ved deres ord over for vælgerne. Vi mener på den baggrund, at en anden og sidste behandling af forslaget er nødvendig for den videre drøftelse på skole- og integrationsområdet. Danskerne skal vide, hvem de kan stole på i Folketinget, og når partiledere og politikere fra andre partier udtaler sig i debatten, ved vi nu, om de blot tør sige det, de gør i pressen, eller om de også tør stå ved det i Folketingsalen, hvor det virkelig kan batte noget, og hvor vi rent faktisk kan gøre en forskel.

Uanset om dette forslag bliver vedtaget eller ej – og det gør det nok ikke – så lad os fremover, uanset politisk uenighed, være enige om at føre en debat, der ikke forplumres, ved at forskellige ordførere sammenligner tørklæder og det, som tørklæder repræsenterer, med moonboots, hotpants og jakkesæt. Det er ganske enkelt latterligt.

Hvis det virkelig er Venstres holdning og Socialdemokratiets holdning, afslører det en afgrundsdyb uvidenhed, som må få det til at løbe koldt ned ad ryggen på almindelige danskere. Uanset om man er for et forbud eller ej eller i det her tilfælde en henstilling, og uanset at man ikke kan finde ud af, hvad man skal mene om sagen fra sag til sag, burde det være muligt at være enige om, at tørklædet ikke fremmer en god integration, men rent faktisk gør det modsatte. Vi burde også kunne være enige om, at tørklædet repræsenterer en lovreligion, hvilket hverken hotpants eller moonpants kan siges at gøre, medmindre jeg helt har misforstået noget.

På den baggrund opfordrer jeg Folketinget til at genoverveje deres modstand mod Dansk Folkepartis beslutningsforslag og gøre, som statsministeren har sagt, nemlig at sikre, at religion skal fylde mindre i det offentlige rum. Er Folketinget enig med landets statsministre, bør man selvfølgelig kunne støtte forslaget. Nu er der efterhånden ved udvikle sig en tradition i regeringspartierne for, at en minister siger en ting, og en anden minister siger noget andet.

Så kan jeg i øvrigt også oplyse, at Dansk Folkeparti efter sommeren vil fremsætte et lignende forslag i en række kommuner, og så må vi se, om man kan stå ved sine udtalelser til pressen lokalt, når nu man ikke kan gøre det i Folketinget. Det skal være ordene.